

עת"א 5478/03/14 - העותר: מנסור מטר נגד המשיבה: ועדת השחרורים, במקום מושבה בית הסוהר צלמון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 5478-03-14 מטר(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט שאהר אטרש - אב"ד
	כב' השופט יונתן אברהם
	כב' השופטת יפעת שיטרי
העותר:	מנסור מטר (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד עידית שינו
נגד	
המשיבה:	ועדת השחרורים במקום מושבה בית הסוהר צלמון ע"י פרקליטות מחוז צפון (פלילי)

השופט י' אברהם

העותר שפוט ל- 40 חודשי מאסר בגין עבירות של סחיטה בכוח, חבלה חמורה ועוד. בקשתו לשחרור מוקדם בפני ועדת השחרורים נדחתה, על אף שבהחלטת הועדה צוין כי לדעת גורמי הטיפול, עבר העותר שינוי משמעותי וקיימת לגביו תוכנית טיפול שיקומית. בעמדת גורמי הטיפול עצמה נאמר, לבד מכך שהעותר השתתף בטיפול ועשה שינוי משמעותי, כי הוא נטל על עצמו גם תפקידים במסגרת הטיפולית וכי הוא מהווה דוגמה לאסירים אחרים. על אף כל האמור ובשל העובדה כי מדובר בעותר שלחובתו עבר פלילי עשיר הכולל מספר מאסרים קודמים לא מבוטל, אשר בשניים מהם אף שוחרר שחרור מוקדם שהופקע בסופו של דבר עקב הפרת תנאי השחרור, ציינה הועדה, כי אינה יכולה להתעלם מעברו. שכן, הוא הצהיר בעבר בפני מספר ועדות שחרורים שלמד את הלקח ולא יחזור לסורו, אולם לא הייתה הבטחה אחת שהבטיח בעבר וקיים אותה. בשל כך סברה הועדה שמדובר באסיר אשר "עלול להוות סכנה לציבור אם ישוחרר שחרור מוקדם" ודחתה את בקשתו. מכאן העתירה שבפנינו.

ב"כ הצדדים טענו בפנינו באריכות זה מכאן וזה מכאן ומקום שהאריכו הם, אשתדל אנוכי לקצר. ב"כ העותר טענה, כי הגם שהעותר הפר בעבר כל הבטחה בעת ששוחרר שחרור מוקדם, הרי שגם לאסירים מסוג זה עומדת הזכות להגיש בקשה לשחרור מוקדם וחובה ושומה על הועדה לבחון אם מתקיימים בהם לעת הנוכחית תנאי השחרור, ולא לחסום אוטומטית את דרכם מפני שחרור מוקדם רק בשל כך שבעבר שוחררו שחרור מוקדם ולא עמדו בתנאי השחרור.

ב"כ העותר הציגה בפנינו מספר החלטות במקרים דומים לתמיכה בטענתה. מנגד סמכה ידיה וטיעוניה ב"כ המדינה, על נימוקי הועדה וטענה כי אין להתערב בהחלטת הועדה אשר לא שוכנעה כי מדובר באסיר הראוי לשחרור מוקדם מבחינת רמת האמון שניתן לתת בו, וזאת על יסוד התנהלותו בעבר וכי לא נפל פגם מהותי או חוסר סבירות מהותי בהחלטת הועדה המצדיק התערבותנו. שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש.

מדובר במקרה גבולי, עד מאוד.

מלאכת האיזון בין האינטרסים השונים, מחד, הבטחת שלום הציבור מפני החשש שגם הפעם לא יעמוד העותר בהבטחותיו, על אף הדרך השיקומית שביצע במהלך ההליך הנוכחי, ומאידך האינטרס הציבורי לעודד אסירים להשתלב במסגרות שיקומיות ולערוך שינוי בדרכם הרעה, היא מלאכה קשה ולא פשוטה.

במקרה דנן, נוכח הנסיבות המיוחדות של המקרה, הפרת הבטחותיו של העותר כולן בעבר מחד, והתגייסותו מחדש להליך שיקומי מוצלח מאוד מאידך, המלאכה קשה שבעתיים. ניתן להבין את התלבטות הועדה ובסופו של דבר גם את החלטתה על יסוד התלבטות זו בשל היות המקרה גבולי עד מאוד ולא ניתן לומר כי במכלול הנסיבות שפורטו לעיל, מדובר בהחלטה לא סבירה. על כן, לא הייתי מציע לחבריי להתערב בהחלטה באופן מהותי שבו נורה על הפיכתה של ההחלטה ועל שחרור העותר על תנאי כבר עתה.

יחד עם זאת, משום החשיבות הרבה באינטרס הציבורי של עידוד אסירים להשתלב במסגרות שיקומיות לצורך עריכת שינוי ממש, כמו במקרה דנן (ראה בעניין זה האמור בחוות דעתי שניתנה בעת"א 13-11-26610 בעניין אלחמדת מוסטפא), הננו להורות כי עניינו של העותר יובא בפני הועדה בעוד כחודשיים מהיום בשנית, כאשר ככל שיתמיד העותר בדרכו השיקומית וכן ימשיך להוות דוגמה חיובית לאסירים אחרים בתקופה זו, יהיה בדבר כדי לחזק את האמון בעותר (עניין לגביו התלבטה הועדה) וכדי להוות משקל משמעותי בפני הועדה לצורך שקילת שחרורו של העותר על תנאי בחיוב.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

י' שטרית, שופטת

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט
[אב"ד]